YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (viides jaosto)

13 päivänä heinäkuuta 2000 *

Asiassa C-174/99 P,

Euroopan parlamentti, asiamiehenään oikeudellisen yksikön virkamies J. Sant'Anna, jota avustaa asianajaja D. Waelbroeck, Bryssel, prosessiosoite Luxemburgissa Euroopan parlamentin pääsihteeristö, Kirchberg,

valittajana,

jossa valittaja vaatii muutoksenhaussaan Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (viides jaosto) asiassa T-273/97, Richard vastaan parlamentti, 9.3.1999 antaman tuomion (Kok. H. 1999, s. I-A-45 ja II-235) kumoamista,

vastapuolena:

Pierre Richard, Euroopan parlamentin virkamies, kotipaikka Luxemburg, edustajinaan asianajajat A. Lutgen ja J. Feltgen, Luxemburg, prosessiosoite

* Oikeudenkäyntikieli: ranska.

Luxemburgissa asianajotoimisto Lutgen ja Feltgen, 1 rue Jean-Pierre Brasseur,

kantajana ensimmäisessä oikeusasteessa,

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (viides jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja D. A. O. Edward sekä tuomarit P. J. G. Kapteyn, P. Jann, H. Ragnemalm (esittelevä tuomari) ja M. Wathelet,

julkisasiamies: J. Mischo,
kirjaaja: johtava hallintovirkamies H. A. Rühl,

ottaen huomioon suullista käsittelyä varten laaditun kertomuksen,

kuultuaan asianosaisten 27.1.2000 pidetyssä istunnossa esittämät suulliset huomautukset,

kuultuaan julkisasiamiehen 16.3.2000 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Euroopan parlamentti on yhteisöjen tuomioistuimen kirjaamoon 10.5.1999 toimittamallaan valituksella hakenut muutosta EY:n tuomioistuimen perussäännön 49 artiklan sekä EHTY:n ja Euratomin tuomioistuimen perussäännön vastaavien määräysten nojalla yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-273/99, Richard vastaan parlamentti, 9.3.1999 antamaan tuomioon (Kok. H. 1999, s. I-A-45 ja II-235; jäljempänä valituksenalainen tuomio), jolla ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin kumosi päätöksen, jolla S. nimitettiin palkkaluokan A 3 jaostopäällikön virkaan.

Asiaa koskevat tosiseikat ja oikeussäännöt

2 Euroopan parlamentti julkaisi 24.6.1996 avointa virkaa koskevan ilmoituksen N:o 8011 täyttääkseen palkkaluokan A 3 jaostopäällikön viran hallintoasioita käsittelevässä pääosastossa (jäljempänä PO VI) olevan "Infrastruktuuri ja sisäiset palvelut" -nimisen osaston A "laitteista ja sisäisistä palveluista" vastaavassa jaostossa; kyseistä ilmoitusta muutettiin 28.6.1996 poistamalla siitä vaatimus ranskan kielen taidosta (1 kohta).

3 Palkkaluokan A 4 vanhempi hallintovirkamies Richard jätti 11 muun henkilön kanssa hakemuksensa kyseiseen virkaan. PO VI:n pääjohtaja esitti 25.7.1996 antamallaan tiedonannolla Richardsin ylentämistä tähän virkaan (2 ja 3 kohta).

4 Saatuaan tietää PO VI:n pääjohtajan valinnasta henkilöstöjaoston päällikkö lähetti hänelle 23.9.1996 ilmoituksen, jossa pyysi häntä laajentamaan viran mahdollisten hakijoiden joukkoa ja ottamaan parlamentin puhemiehen ohjeiden mukaisesti ennen lopullisen päätöksen tekemistä huomioon uusille jäsenvaltioille järjestettyjen, palkkaluokan A 3 virkoja koskevien kilpailujen tuloksena laaditut varallaololuettelot (4 kohta).

5 PO VI:n pääjohtaja antoi 11.10.1996 päivätyssä tiedonannossaan Richardin nimittämistä koskevaa esitystä selvittävät toiminnalliset perusteet ja huomautti tältä osin, että jos nimittävän viranomaisen on pidettävä maantieteellisiä perusteita ammattitaitoa tärkeämpinä, täytettävään virkaan voi varallaololuetteloiden perusteella mahdollisesti soveltua — tosin epäilemättä pitkän ja vaikean sopeutumisajan jälkeen — kaksi ehdokasta, joista etusijajärjestyksen nojalla on ensimmäisenä Ruotsin kansalainen S. (6 kohta).

6 Parlamentin pääsihteeri esitti 8.1.1997 S:n nimittämistä kyseiseen virkaan, ja nimittävä viranomainen hyväksyi esityksen 9.1.1997 (7 kohta).

7 Työhönotosta vastaava yksikkö ilmoitti Richardille 11.2.1997 päivätyllä kirjeellä, että nimittävä viranomainen oli hylännyt hänen hakemuksensa (8 kohta).

8 Richard valitti asiasta 6.5.1997 vaatien nimittävän viranomaisen päätöksen kumoamista. Valitus hylättiin 17.7.1997 tehdyllä päätöksellä (9 ja 10 kohta).

9 Euroopan yhteisöjen virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen (jäljempänä henkilöstösäännöt) 7 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

"Nimittävä viranomainen määrää nimittämällä tai toisiin tehtäviin siirtämällä kunkin virkamiehen hänen palkkaluokkaansa vastaavaan virkaan kyseisen virkamiehen ura-alueella tai virkaryhmässä ainoastaan yksikön edun huomioon ottaen ja kansallisuudesta riippumatta.

— — "

10 Henkilöstösääntöjen 27 artiklan kolmannessa kohdassa säädetään seuraavaa:

"Virkaa ei saa varata tietyn jäsenvaltion kansalaisille."

11 Henkilöstösääntöjen 29 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

"Ennen toimielimessä avoinna olevan viran täyttämistä nimittävän viranomaisen on tutkittava:

a) voidaanko virka täyttää toimielimen sisäisellä ylennyksellä tai siirrolla,

b) voidaanko järjestää toimielimen sisäinen kilpailu,

c) kolmen Euroopan yhteisön muiden toimielinten virkamiesten tekemät siirtohakemukset,

ja aloitettava tämän jälkeen joko tutkintotodistuksiin tai kokeisiin tai molempiin perustuva kilpailumenettely. Kilpailumenettely vahvistetaan liitteessä III.

Kilpailumenettely voidaan aloittaa myös varallaololuettelon laatimiseksi."

12 Erityisistä väliaikaisista toimenpiteistä Euroopan yhteisöjen virkamiesten palvelukseen ottamisessa Itävallan, Suomen ja Ruotsin jäseneksi liittymisen vuoksi 20 päivänä maaliskuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 626/95 (EYVL L 66, s. 1) 1 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

"1. Vapaana olevat toimet voidaan 31 päivään joulukuuta 1999 asti täyttää nimittämällä niihin Itävallan, Suomen ja Ruotsin kansalaisia, poiketen siitä, mitä Euroopan yhteisöjen virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen 4 artiklan toisessa ja kolmannessa alakohdassa, 5 artiklan 3 kohdassa, 7 artiklan 1 kohdassa, 27 artiklan kolmannessa alakohdassa, 29 artiklan 1 kohdan a, b ja c alakohdassa sekä 31 artiklassa säädetään, rajoitettuna kuitenkin niihin toimiin, jotka on tähän tarkoitukseen toimivaltaisten toimielinten budjettineuvotteluissa osoitettu."

Valituksenalainen tuomio

13 Richard nosti 16.10.1997 kanteen yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa.

14 Kanteensa tueksi Richard vetosi viiteen perusteeseen, joista ensimmäinen koskee henkilöstösääntöjen 29 artiklan 1 kohdan rikkomista, toinen henkilöstösääntöjen 25 artiklan rikkomista ja siitä johtuvaa toimivallan ylittämistä, kolmas henkilöstösääntöjen 7 artiklan rikkomista, neljäs ilmeistä arviointivirhettä ja viides tiettyjen oikeuskäytännössä vahvistettujen periaatteiden (yksikön edun huomioon ottaminen, keskenään verrannollisiin tietolähteisiin perustuva arvioiminen ja avointa virkaa koskevassa ilmoituksessa esitettyjen valintaperusteiden noudattaminen) loukkaamista.

15 Ensimmäisessä kanneperusteessaan Richard väitti, että henkilöstösääntöjen 29 artiklan 1 kohdan mukaan nimittävä viranomainen voi virkamiesten uralleen omistautumista koskevan periaatteen noudattamisen varmistamiseksi aloittaa ulkoisen palvelukseenottomenettelyn vasta sen jälkeen kun se on tutkinut, voidaanko avoin virka täyttää muilla sisäisillä palvelukseenottomenettelyillä.

16 Lisäksi Richard väitti, että henkilöstösääntöjen 29 artiklan 1 kohdan a—c alakohdan sanamuodosta sekä yhteisöjen tuomioistuimen ja ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen oikeuskäytännöstä ilmenee, että nimittävän viranomaisen on tutkittava avointa virkaa täyttäessään erikseen ja peräjälkeen kaikkia mahdollisuuksia, mikä estää sen, että toimielimen sisäiset ja ulkopuoliset hakijat kilpailisivat keskenään.

17 Parlamentti esitti vastineessaan, että henkilöstösääntöjen 29 artiklan 1 kohdan a—c alakohta velvoittaa nimittävän viranomaisen vain tutkimaan, voidaanko kyseistä artiklaa soveltamalla löytää mahdollisimman pätevä, tehokas ja ehdottoman luotettava henkilö. Myös oikeuskäytännössä hyväksytään tältä osin, että saman viran osalta voidaan julkaista samanaikaisesti sekä sisäinen että toimi-

elinten välinen ilmoitus tai siirtyä henkilöstösääntöjen 29 artiklan 1 kohdan mukaisesta menettelystä suoraan 29 artiklan 2 kohdan mukaiseen menettelyyn.

18 Parlamentin mukaan nimittävä viranomainen voi lisätä vaihtoehtojaan ottamalla huomioon myös muita kuin henkilöstösääntöjen 29 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja hakijoita, mikäli sillä ei ole riittävästi valinnanvaraa sen varmistamiseksi, että palvelukseen otetaan avointa virkaa koskevat edellytykset mahdollisimman täydellisesti täyttävä henkilö.

19 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi valituksenalaisen tuomion 40 kohdassa, että nimittävän viranomaisen mukaan Richard täytti avoinna olevan viran edellytykset. Tämän vuoksi se katsoi tuomion 41 kohdassa, ettei nimittävä viranomainen voinut laajasta harkintavallastaan huolimatta olla perustellusti sitä mieltä, ettei sillä ollut riittävästi valinnanvaraa sen varmistamiseksi, että palvelukseenotto tapahtuu avointa virkaa koskevan ilmoituksen mukaisesti.

20 Valituksenalaisen tuomion 42 kohdassa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi vielä, että mikäli Richardin hakemus ei olisi tyydyttänyt nimittävää viranomaista, sen olisi pitänyt hylätä hakemus ja tutkia muita henkilöstösääntöjen 29 artiklan 1 kohdan b ja c alakohdassa tarjottuja mahdollisuuksia ennen palvelukseenottomenettelyn jatkamista. Lisäksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin huomautti tässä samassa kohdassa, että uusien jäsenvaltioiden kansalaisista laaditun varallaololuettelon huomioon ottaminen edellyttää aloitetun menettelyn peruuttamista ja uusien virantäyttöä koskevien edellytysten vahvistamista.

21 Kuitenkin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi valituksenalaisen tuomion 43 kohdassa, että asiakirjojen mukaan Richardin hakemusta ei ollut hylätty vaan sitä oli sen sijaan vertailtu S:n hakemukseen, ja nimittävä viranomainen oli päättänyt ottaa uusien jäsenvaltioiden kansalaisista laaditut varallaololuettelot suoraan huomioon.

22 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi valituksenalaisen tuomion 45 kohdassa, että nimittävä viranomainen oli rikkonut henkilöstösääntöjen 29 artiklan 1 kohtaa, koska se ei ollut nimenomaisesti hylännyt Richardin hakemusta vaan oli verrannut sitä S:n hakemukseen.

23 Tutkimatta Richardin esittämiä muita kanneperusteita ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin siis kumosi menettelyn, jolla S. oli nimitetty palkkaluokan A 3 jaostopäällikön virkaan, sekä nimittävän viranomaisen 9.1.1997 tekemän päätöksen.

Muutoksenhaku

24 Parlamentti vaatii muutoksenhaussaan yhteisöjen tuomioistuinta kumoamaan valituksenalaisen tuomion ja palauttamaan asian ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen jättäen oikeudenkäyntikulut päätettäviksi lopullisen tuomion yhteydessä.

25 Parlamentti väittää, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tulkinnut henkilöstösääntöjen 29 artiklan soveltamista koskevaa yhteisöjen tuomioistuimen ja ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen oikeuskäytäntöä virheellisesti.

26 Richard vaatii yhteisöjen tuomioistuinta jättämään valituksen tutkimatta tai toteamaan sen perusteettomaksi sekä velvoittamaan parlamentin korvaamaan tässä oikeusasteessa aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

Yhteisöjen tuomioistuimen arviointi asiasta

Tutkittavaksi ottaminen

27 Richard riitauttaa valituksen tutkittavaksi ottamisen edellytykset kahdella perusteella.

28 Ensinnäkin hän vetoaa siihen, ettei parlamentin valitukseen ole johdannoksi liitetty nimittävän viranomaisen päätöstä valituksen tekemisestä.

29 Tältä osin on huomautettava, että henkilöstösääntöjen 91 a artiklasta seuraa, että virkamiesten kanteet nostetaan sitä toimielintä vastaan, jonka alaisuuteen nimittävä viranomainen kuuluu. Koska EY:n tuomioistuimen perussäännön 49 artiklan mukaan muutosta voivat hakea ne asianosaiset, joiden vaatimukset on hylätty, oikeudenkäyntiväitteen ensimmäinen peruste on hylättävä.

30 Toiseksi Richard on yhteisöjen tuomioistuimessa pidetyssä istunnossa väittänyt, että valitus on jätettävä tutkimatta, koska parlamentilla ei ole oikeussuojan tarvetta. Hänen mukaansa se palkkaluokan A 3 jaostopäällikön virka, johon S. oli nimitetty, lakkautettiin parlamentin 22.4.1999 tekemällä päätöksellä.

31 Richard huomautti, että hänelle ilmoitettiin kyseisestä päätöksestä vasta 4.10.1999 eli vastineen antamisen jälkeen, mitä parlamentti ei ole kiistänyt.

32 Siten on katsottava, että Richardilla oli yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 42 artiklan 2 kohdan nojalla oikeus esittää tämä uusi, oikeudenkäyntiväitettä tukeva peruste vasta suullisessa käsittelyssä.

33 Perusteen aiheellisuuden osalta on ensinnäkin huomattava, että valittajalla olevan oikeussuojan tarpeen olemassaolo edellyttää, että valitus voi mahdollisesti tuottaa hänelle jotakin hyötyä (asia C-19/93 P, Rendo ym. v. komissio, tuomio 19.10.1995, Kok. 1995, s. I-3319, 13 kohta).

34 Kuten julkisasiamies on ratkaisuehdotuksensa 34 kohdassa huomauttanut, valituksenalaisen tuomion kumoavasta tuomiosta olisi parlamentille kiistatonta hyötyä, koska se suojaisi parlamenttia lopullisesti kaikkia vahingonkorvausvaatimuksia vastaan, joita Richard voi esittää sen vahingon johdosta, jota hän riidanalaisen nimityspäätöksen johdosta voisi väittää kärsineensä.

35 Näin ollen valitus on otettava tutkittavaksi.

Pääasia

36 Parlamentti vetoaa ainoana valitusperusteenaan siihen, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tulkinnut henkilöstösääntöjen 29 artiklan soveltamista koskevaa yhteisöjen tuomioistuimen ja ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen oikeuskäytäntöä virheellisesti, kun se on ensinnäkin todennut, ettei nimittävä viranomainen voi lisätä vaihtoehtojaan, jos hakijoiden joukossa on jo ylentämiskelpoinen hakija, ja että Richardin hakemus olisi pitänyt hylätä nimenomaisesti ennen uusien jäsenvaltioiden kansalaisista laadittujen varallaololuetteloiden huomioon ottamista, ja lisäksi katsonut, että varallaololuettelon

huomioon ottaminen edellyttää aloitetun menettelyn peruuttamista ja uusien viran täyttöä koskevien edellytysten vahvistamista.

37 Parlamentin ensimmäisen väitteen osalta on todettava, että nimittävällä viranomaisella on laaja harkintavalta pyrkiessään löytämään mahdollisimman päteviä, tehokkaita ja ehdottoman luotettavia hakijoita (ks. mm. asia 135/87, Vlachou v. tilintarkastustuomioistuin, tuomio 8.6.1988, Kok. 1988, s. 2901, 23 kohta).

38 Henkilöstösääntöjen 29 artiklan 1 kohdassa käytetty sana "voidaanko" ilmaisee selvästi, että nimittävän viranomaisen ei avointa virkaa täytettäessä tarvitse välttämättä suorittaa ylennystä tai siirtoa vaan sen täytyy ainoastaan tutkia tapauskohtaisesti, voidaanko virkaan nimittää näillä toimenpiteillä mahdollisimman pätevä, tehokas ja ehdottoman luotettava henkilö (ks. yhdistetyt asiat 12/64 ja 29/64, Ley v. komissio, tuomio 31.3.1965, Kok. 1965, s. 143 ja 161).

39 Vaikka henkilöstösääntöjen 29 artiklan 1 kohdan jakaminen eri alakohtiin merkitseekin, että nimittävän viranomaisen on tutkittava ylentämismahdollisuuksia erittäin huolellisesti ennen seuraavaan vaiheeseen siirtymistä, se ei kuitenkaan estä kyseistä viranomaista harkitsemasta tällaisen tutkimuksen aikana myös sitä, voitaisiinko muita tässä kohdassa mainittuja menettelyjä käyttäen saada parempia hakijoita. Siten nimittävä viranomainen voi vapaasti tutkia myös muita mahdollisuuksia (asia 10/82, Mogensen ym. v. komissio, tuomio 14.7.1983, Kok. 1983, s. 2397, 10 kohta).

40 Tästä seuraa, että nimittävä viranomainen voi siirtyä palvelukseenottomenettelyn myöhempään vaiheeseen siinäkin tapauksessa, että yksi tai useampi sellainen hakija, joka täyttää kaikki virkaa koskevassa ilmoituksessa esitetyt edellytykset ja vaatimukset, on jo hakenut virkaa.

41 Parlamentin toisen väitteen osalta on todettava, että kun nimittävä viranomainen siirtyy tietystä palvelukseenottomenettelyn vaiheesta sitä seuraavaan vaiheeseen, se pyrkii saamaan lisää valinnanvaraa mahdollisimman pätevän, tehokkaan ja ehdottoman luotettavan hakijan löytämiseksi.

42 Olisi tämän tavoitteen vastaista, jos nimittävän viranomaisen pitäisi ennen myöhempään vaiheeseen siirtymistä hylätä aikaisemmissa vaiheissa esitetyt hakemukset voimatta verrata niitä myöhemmissä vaiheissa esitettyihin hakemuksiin.

43 Näin ollen nimittävä viranomainen ei ole myöskään velvollinen tekemään hylkäyspäätöstään ennen myöhempään vaiheeseen siirtymistä.

44 Parlamentin kolmannen väitteen osalta on huomattava, että kun toimielimessä avoinna oleva virka on täytettävä henkilöstösääntöjen mukaisesti, nimittävän viranomaisen on noudatettava henkilöstösääntöjen 7 artiklan 1 kohdassa säädettyä velvollisuutta nimittää virkamiehet ainoastaan yksikön etu huomioon ottaen ja kansallisuudesta riippumatta, 27 artiklan kolmannen kohdan sisältämää kieltoa varata virkoja tietyn jäsenvaltion kansalaisille sekä 29 artiklan 1 kohdassa säädettyä järjestystä.

45 Näitä säännöksiä on noudatettava palvelukseenottomenettelyn kaikissa vaiheissa ja etenkin silloin, kun yleisen kilpailun tuloksena laaditaan varallaololuetteloa, jonka perusteella palvelukseenottaminen voidaan mahdollisesti toteuttaa.

46 Vaikka asetuksen N:o 626/95 1 artiklassa säädetäänkin, että vapaana olevat toimet voidaan täyttää nimittämällä niihin Itävallan, Suomen ja Ruotsin kansa-

laisia, poiketen siitä, mitä Euroopan yhteisöjen virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen tietyissä säännöksissä ja etenkin 7 artiklan 1 kohdassa, 27 artiklan kolmannessa kohdassa ja 29 artiklan 1 kohdan a, b ja c alakohdassa säädetään, parlamentin yhteisöjen tuomioistuimessa esittämistä huomautuksista sekä valituksenalaisen tuomion 26 ja 44 kohdasta ilmenee, ettei tätä asetusta sovellettu kyseisessä palvelukseenottomenettelyssä.

47 Näin ollen on todettava, että uusien jäsenvaltioiden kansalaisille järjestettyjen yleisten kilpailujen tuloksena laaditussa varallaololuettelossa olevia hakijoita ei voida ottaa huomioon henkilöstösääntöjen 29 artiklan mukaisessa palvelukseenottomenettelyssä.

48 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on siis ollut oikeassa päätellessään valituksenalaisen tuomion 42 kohdassa, että varallaololuettelon huomioon ottaminen edellyttäisi aloitetun menettelyn peruuttamista.

49 Lisäksi on katsottava, etteivät parlamentin väitteet horjuta valituksenalaisen tuomion 34 kohdassa esitettyä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen toteamusta, jonka mukaan nimittävä viranomainen oli henkilöstösääntöjen 29 artiklan 1 kohdan b ja c alakohdassa tarjottuja mahdollisuuksia tutkimatta päättänyt verrata mahdollisesti ylennettävän Richardin ja uusien jäsenvaltioiden kansalaisista laaditussa varallaololuettelossa olevan S:n hakemuksia keskenään.

50 Kuten ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on valituksenalaisen tuomion 42 kohdassa esittänyt, nimittävän viranomaisen on siinä tapauksessa, ettei se pidä mahdollisesti ylennettäviä tai siirrettäviä hakijoita tyydyttävinä, tutkittava henkilöstösääntöjen 29 artiklan 1 kohdan b ja c alakohdassa tarjottuja mahdollisuuksia ennen palvelukseenottomenettelyn jatkamista (ks. mm. asia C-304/97 P, Carbajo Ferrero v. parlamentti, tuomio 18.3.1999, Kok. 1999, s. I-1749, 29 kohta).

51 Koska nimittävä viranomainen ei ollut noudattanut tätä vaatimusta, ensimmäinen oikeusasteen tuomioistuin oli oikeassa todetessaan valituksenalaisen tuomion 45 kohdassa, että henkilöstösääntöjen 29 artiklan 1 kohtaa oli rikottu.

52 Edellä esitetyn perusteella on katsottava, että vaikka ne kaksi ensimmäistä väitettä, joilla parlamentti pyrkii riitauttamaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen päätelmät, ovatkin perusteltuja, parlamentin kolmas väite on kuitenkin perusteeton.

53 Siten on todettava, että valituksenalaisen tuomion tuomiolauselman tueksi tältä osin esitetyt ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen perustelut ovat riittäviä eikä valituksenalaisen tuomion muissa perusteluissa mahdollisesti olevilla virheillä ole merkitystä (ks. asia C-35/92 P, parlamentti v. Frederiksen, tuomio 18.3.1993, Kok. 1993, s. I-991, 31 kohta).

54 Näin ollen valitus on hylättävä perusteettomana.

Oikeudenkäyntikulut

55 Työjärjestyksen 69 artiklan 2 kohdan, jota sovelletaan 118 artiklan nojalla muutoksenhakumenettelyyn, mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska Richard on vaatinut parlamentin velvoittamista korvaamaan oikeudenkäyntikulut ja koska parlamentti on hävinnyt asian, se on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (viides jaosto)

on antanut seuraavan tuomiolauselman:

1) **Valitus hylätään.**

2) **Euroopan parlamentti velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.**

Edward Kapteyn Jann

Ragnemalm Wathelet

Julistettiin Luxemburgissa 13 päivänä heinäkuuta 2000.

R. Grass — D. A. O. Edward

kirjaaja — viidennen jaoston puheenjohtaja